

Опростила сам ову увреду

Била сам мала. После неколико година како сам више и више расла вид ми је био слабији док једног дана нисам кренула да носим наочаре. Наравно, мени се то није свидело, али сам морала за своје добро. Како је све више и више прилазило време почела сам да се навикавам. Али, после пар година моји вршњаци су почели да ме исмевају и да ми се ругају. Наравно,била сам тужна и осећала се одбачено од друштва. Морала сам да се помирим са тим,да дигнем главу горе и наставим даље. Сваки дан су ме задиркивали и говорили ми свашта. Нисам могла више да издржим и почела сам да плачем. Учитељица ме је видела како плачем и питала ме је зашто плачем и шта је било. Ја нисам хтела да јој кажем да не бих испала тужибаба, али учитељица ме је натерала и морала сам.Испричала сам јој све како је било и шта се десило. Она је рекла да ће да поприча са мојим другарима. Сутрадан је било као што је и рекла. Рекла им је да није лепо сто су ми се ругали и одбацивали ме. После тога сви су ми се извинили и рекли како су погрешили. Прихватила сам извињење и поново смо се сви лепо дружили као и пре.

Лаура Крничан 5/2